

»Lad os sige det her: Det kom os forleden Dag for Øre, at Stanning havde sendt stränge Bud til Jacob Mouritsen, (det nyvalgte Byrådsmedlem), at han som Medlem af Thorshavns Byraad skulde være saa venlig at slutte sig til Sambandspartiet, ellers saa det galt ud.«

Dertil føjede vi, at »vi ved ikke noget om, hvorvidt Ministeren har telegraferet til J. M., men der er ikke kommet noget til Bladet, og der er ikke sendt noget i den Retning til os — og det er ogsaa det bedste!«

Denne Artikkel, der er skrevet for at paatale al denne Snak om Køb og Salg af Overbevisning o. dsl., bliver saa benyttet for at give det Udsende af, at vi sætter onsdsindede Rygter i Omloeb imod Statsministeren. In parantesis sagt: Det er ret mærkeligt, saa om Venstreavisen er om den socialdemokratiske Statsminister!

Men saa kommer vi til Rosinen i Polseenden: Vil »Dimmalætting«s Redaktør være saa venlig at give Oplysning om, hvem det er, der har telegraferet hele denne Historie ned til Danmark, saa den kunde blive udsendt i Radio, og forvalde Ministeren den Ulejlighed at dementere en Udtalelse der — hvad vi ogsaa har sagt — er Onskabsfuldheder, udslyngede for at skade det færøske socialdemokratiske Parti. —

Vi fastholder (og vi ved, at det har virket), at det er rigtigt, at den Slags onskabsfuldt Sludder kommer frem i fuldt Lys, maaske man saa efterhaanden kan faa Has paa alt dette lys-sky Arbejde.

Opið bræv til Havnar býráð.

Sum øllum kunnugt líva vit í eini tíð, sum á næstan ein og hvønn hátt er ring og tung at koma íggjgunum. —

Fyri fiskimannin er lítið at forvinna, og fiskaprísurin er lágur. Landið gevur lítið her í

Havn, tí um ein maður hevur eina trúð og er komin so langt áleiðis, at hann fœðir eina kúgv — og fáur fœðir meir enn eina — so gevur hon ikki nógv av peningi, og landið gevur ikki — ið hvussu er ikki enn — stórt á annan hátt her. Fólkið her hevur tí fyri størsta partin ikki annað at líva av enn tað arbeiði, sum fæst av og á, tá skip koma og fara. Hetta arbeiði røkkur, sum enn hevur verið fyriskipað, langt frá til øll, og tí er mangan svongligt hjá mongum. Umframt er ymisligt smíðiarbeiði og arbeiði hjá kommununi, og so arbeiði í handlum og kantórum.

Men skatturin skal rindast, og fæst hann ikki inn í rættan tíð, verður pantað, og tað gevur aftur eina framhjáð útreiðslu. —

Tað er ikki hugnaligt, tá pantifátin kemur, og enn minni hugnaligt er, tá bilurin kemur eftir teim lutum, sum seljast skulu. — Tó hetta má so vera, skattur má latast, um býur okkara skal »líva«.

Skatturin verður kravdur hvørt fjórðingsár, og í viðtøkum býráðsins stendur, at so skal vera. — Tó, ein viðtøka kann allantið broytast, og helst er tað vert at hugsa um at gera hetta tá broytingin er til tað betra, og hon kann gerast, uttan steðgur kemur í nakað arbeiði í býráðinum viðvíkjandi.

Í øðrum londum, vit hugsa í flest øllum, er tað øðrvísi, har verður skatturin kravdur á laga-ligari hátt, og okkara umsókn til hitt háttvirda býráðið er, at skatturin í tí komandi tíð verð-

ur kravdur inn í 10—12 portum tí hetta vil hetta um útreiðsluna hjá flestum øllum her í okkara bý. Tað er stórvur munur millum at rinda tólvpartin í senn og at rinda fjórðingin. —

Fekst hetta í lag, vórðu vit fri fyri at siggja pantifátan og bilin koma.

Tað kann vera, at býráðið heldur, at hetta kann tað ikki gera av, har má lógbroyting til, og tað er kanska eisini so; men vit hupa, at býráðið tó kann og vil gera so mikið bráðfengis, at hetta kann koma í lag longu í ár, »paa forventet Bevillinge« sum tey siga.

Vit hugsa, at vit her tala fyri teir allarflestu borgarar í Havn, og vit jóna, at hetta mál verður tikið til umrøðu í okkara býráði og verður framt, um nakar moguligeiði er fyri tí.

Við hávirðing.
Føroya Socialdemokratúr.

Ymist.

„Rúnarkelvið“

eitur eitt nýtt blað, sum nú fyri kortum er farið at koma út her í Havn, blaðstjóri er harra Samuel Davidsen. —

Blaðið er ikki politisk, tað er mest ætlað at vera »organ« fyri tey ymisku feløg her, tónleikar-feløg, bóltfeløg o. s. fr. So hevur tað eisini søgur, stytri og longri yrkingar o. m. a. — Fyri tann partin av fólki okkara, sum ikki fæst við at hugsa um soverðið sum t. d. socialar spurningar, er tað eitt ungilt at halda eitt tilfitt blað, sum er harmleyst og ikki setur simini í røring. Vit ynskja blaðinum góða eyðnu — bara tað verður ment at líva!

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

„Føroya Social-Demokrat“s Kronik.

For vi træder hinanden i Dyndet ned. . . .

JOHANNES LÆGDSMAND: I TEGLVÆRKSGRAVEN

En ung Teglværksarbejders Skildring af Sliddet,
Livet . . . og Døden i Teglværkets Lergrav.

(Fortsat).

Trætte — stærke — med Muskler som Staal, men aah, saa trætte.

I Kroppen — Musklerne —? Aah nej!

I Sindet var det, Trælheden meldte sig. De var unge — ja — stærke, men de havde Præg, der kendte tegnere en overanstrengt Mand.

De andre »Maskinfolk« stod forsamlet foran den lange Hovedrem. Deres Ansigt var sløve. Kun ventende paa det Fløjt, der lod, for Maskinernes

hvinende, knitrende Lyde begyndte.

Karl og Max gik derhen. Lidt fra de andre.

Karl stod foran det store Svinghjul, der gik ind i en Hulning, saa kun det halve var synligt. Max et Par Skridt derfra. Sløv, med malte Øjne. Glimtet, der havde lyst op i dem oppe ved Hesten, var væk.

Med halvaaben Mund kikkede han efter Bakkerne ude i Hori-sonen. Med Ryggen mod Karl. Fløjtet lod, og en smækkende

Lyd fra Remmene tilkendegav at de var begyndt at dreje — at trække. Dagene — den gran Hverdag — var begyndt.

En mærkelig Lyd fra det store Svinghjul fik Max til at dreje sig om Instinktmæssig anede han Fare.

Et Par Ben var det første, der fangede hans Blik. Strittende krampagtigt stak de hen mod ham. Hans Hjerne blev som lammet. Det var jo Karl — Karl — hans Ven, der var paa Vej ind mod Hulningen i Muren. Han vilde knuses, blive klemt sammen derinde, hvor Svinghjulet ingen Plads levede.

Og han skreg. Vildt søm et Dyr der er i Fare. Skreg til Maskinpasseren om at standse.

Men det var for sent. Knugende, altoværdende trak Svinghjulet Karl med sig slyngede ham mod Muren og slæbte ham rundt. . . .

Max stod dødbleg. Uden en Tanke. Kun skreg.

Han mærkede ikke at han fik

et Stød paa Skulderen. Saa ikke en Krop skyde gennem Luften. Han saa intel, og dog stod alt saa klart aftegnet i hans Hjerne at han Aar efter kunde vaagne op og skrige i Gru.

Skyggen der fløj forbi, var en af Maskinfolkene. En ældre Mand. Tavs og duknakket. Han havde med sine Kæmpekæfter grebet fat i Remmen og forsøgt at standse Maskinerne. I Desperation, men han evnede intel og blev selv trukket med hen mod Hulningen. . . .

Pludselig standsede Maskinen, og Maskinpasseren kom ud. En gammel Mand, med graat Haar og trætte Øjne. Opslidt i Teglværkets Tjeneste og nu paa Naad-sensbrod.

Da han saa det knuste Lege-me nede under Svinghjulet, jog han Haanden ind i Munden og bed. Af Rædsel — af Gru.

»Bare ikke græde — bare ikke græde —« mumlede han. Han

havde set det for, men alligevel fik han et Chock, hver Gang det skete. Hans Son var knust under en Tipvogn, der fløj af Sporet og veltede.

Max stod paa samme Plæt. Det var kun Sekunder, der var gaaet. Men for ham syntes det at være et Aar.

Karl laa som en uformelig Klump under Svinghjulet. og gennem Max fløj det:

»Han er død«.

Ikke en Bevægelse i Kroppen og det blodige Ansigt.

Ung — stærk — og død. Han gik derhen. Kun et Par Skridt, men som en lang, lang Vandring. Bojede sig ned og betragtede Vennen. Uden at tænke. Bare saa.

»Vi maa hellere faa ham ud!«

Det var Formanden, haard, med sammenknæbne Tænder.

Og to Mand bojede sig ned, vilde skubbe Max væk.

(Fortsættes).

**Julen staar for Døren, og et Kvartal af
Ugens Nyheder**
vil være en smuk Julegave til Familien.
Det er saa at sige en Julegave hver Uge i et helt Fjerdingaar, en Gave til Glæde og Lidbytte for unge og gamle, og Prisen er kun 1 Kr. 75 Øre.
Nye Holdere kan snarest bestille „Ugens Nyheder“ hos Posten eller hos Bladforhandleren.

Høvundar og útgevarar, feløg!

Hava tit okkurt, ið tit vilja prenta, hvørt tað so eru brævørk, navnamerki, reikningar, bókur ella bløð, stórrí ella smærri skriftir á føroyskum ella donskum máli, eiga tit at fregnast eftir okkara prísium. Tað vil loysa seg afturat tí at tit fáa slik arbeiðir bæði væl gjørd og skjótt avgreidd. Annaðkvørt skrivi ella ringið til prentsmíðu B. Z. Jensens við Skólarásgøtu, Tórshavn, Telefon 143.

einstakur maður
ella kvinna!

TAÐ SIGST

at eitt kilo av prentusvertu er í virði eins og eitt kilo av gulli, um hon verður nýtt til lýsingar og kunngeringar.

Men tað hóskar tíværri ikki altíð. Tað velst um hvar maður ella handelsfeløg lýsa, og fyri at vera visur í at prentunarsverta verður væl nýtt og at tað er lønandi at lýsa, eiga tygum at senda lýsingar til

„Føroya Social-Demokrat“.

Tann ið lýsir mikið, selur nógv.

Útgevarar: Javnaðarmannafeløg.
Blaðstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen.
Prentsmíða B. Z. Jensens, Tórshavn.